

SLECHT NIEUWS

‘Jongens.’ Meester Pieter schraapt zijn keel. ‘Ik moet jullie iets vertellen.’

Sam kijkt naar de meester.

Wat doet meester Pieter gek. Hij wiebelt op zijn stoel. Hij kucht, krabt aan zijn oor en klikt onophoudelijk met zijn pen. De meester is zenuwachtig, dat is hij anders nooit. Zijn broek lijkt nog korter dan anders, waardoor Sam goed kan zien dat de meester vandaag sokken draagt met bananen erop. En hij lust niet eens bananen, weet Sam! Het is een teken: er hangt iets in de lucht.

Sam probeert de blik van Shadee te vangen. Wat zou er aan de hand zijn?

Shadee haalt haar schouders op.

‘Ik zal het maar meteen zeggen.’ De meester staat op van zijn stoel. ‘Ik ga jullie verlaten.’

Een schrikgolp spoelt door de klas. Meteen wordt er overal gefluisterd.

Sam balt zijn vuisten. Wat!?! Meester Pieter weg? Nee!

‘Luister nog even, jongens,’ zegt meester Pieter. Het duurt even voor het weer stil is. ‘Ik ga samenwonen met mijn vriendin Annabel. Ik heb een baan gevonden op een basisschool bij haar in de buurt.’

‘Nee, meester, hoe kun je ons dit aandoen? We willen niet dat je weggaat!’ Jolie zegt precies wat Sam denkt. Wat de hele klas waarschijnlijk denkt.

Sam voelt zich misselijk worden. Meester Pieter is de fijnste meester die hij ooit heeft gehad. De meester mag niet weg!

Meester Pieter zucht. ‘Tja, ik had ook niet verwacht dat het zo snel zou gaan. Ik solliciteerde en werd meteen aangenomen.’ En dan vertelt hij over Annabel, over het huis aan de rand van het bos waar hij met haar gaat wonen en dat zijn nieuwe school bijna net zo leuk is als De Vuurvogel.

Sam heeft zin om iets – of iemand – een mep te verkopen. Onder de tafel duwt hij zijn vuisten keihard tegen elkaar. Hij voelt zich verraden! Voor het eerst in zeven scholen heeft Sam het eindelijk naar zijn zin. En dat komt door meester Pieter. De meester die soms op school ontbijt met een zak drop (en die dan ook deelt met de klas), die meevoetbalt op het schoolplein (ook al kan hij er niets van) en die tijdens de geschiedenisles met de klas een piramide van suikerklontjes bouwt. De eerste meester die écht naar Sam luistert. Hij mag niet weg! Sam ademt

diep in en uit en strekt zijn vingers. Slaan lost niks op. Dat heeft hij inmiddels wel geleerd.

Vince komt overeind. Het geroezemoes in de klas verstomt. ‘Meester,’ begint hij. ‘Het spijt me van gisteren.’ Zijn neus wijst naar zijn tenen van schaamte. Terecht, vindt Sam. Gisteren heeft Vince voor de grap een

punaise op de stoel van de meester gelegd. Toen meester Pieter er nietsvermoedend op ging zitten, schoot hij met een schreeuw omhoog en stootte hij zijn koffiebeker van het bureau. De scherven en koffiespetters kwamen tot achter in de klas. Daarna had hij met een pijnlijk gezicht de punaise uit zijn bil getrokken. Dat is de enige keer dat Sam de meester echt boos heeft gezien.

‘Het was de bedoeling om een viral video te maken. Voor mijn kanaal, weet je wel. Maar het was een beetje dom. Ik hoop niet dat ik je heb weggejaagd met die slechte grap. Sorry.’ Wow, Vince! Sam heeft hem nog nooit sorry horen zeggen.

De meester lacht. ‘Welnee, Vince. Het was gewoon een grap en ik ben niet meer boos. Ik ga niet weg vanwege jullie. Juist niet. Jullie zijn de reden dat ik nog zo lang ben gebleven. Maar jongens, de liefde roept. Ik wil bij Annabel zijn. Elke dag naast haar wakker worden!’ Vince maakt kokhalsgeluiden en hij gaat gauw weer zitten.

Sam fluistert naar hem: ‘Sorry meester, het spijt me meester!’ en Vince kijkt hem woedend aan.

‘Hoelang blijf je nog, meester?’ vraagt Jazz.

Meester Pieter buigt zijn hoofd en kijkt naar zijn sokken. ‘Ik ben volgende week al voor het laatst.’

‘Wát?’ roept Jazz. Haar lange vlecht bungelt heen en weer. ‘Dat kun je niet maken!’

Met een bons slaat Finn zijn vuist op tafel. Soms kent hij zijn eigen kracht niet. ‘Volgende week al? En wie krijgen we dan in jouw plaats?’

‘De school is hard op zoek naar een vervanger,’ zegt de meester. Hij veegt een zweetdruppel van zijn voorhoofd. ‘Ik hoop dat we snel weten wie jullie nieuwe juf of meester wordt!’

Hoe meester Pieter ook zijn best doet, hij krijgt de klas niet meer rustig. De enige die zijn rekentaak afkrijgt is Jeremy. Brave, supersaaie Jeremy.

Voordat de bel gaat kijkt Sam nog eens goed naar meester Pieter. Hij voelt zich nog steeds misselijk. Zonder de meester zal hun klasje nooit meer hetzelfde zijn.

PATAT OF FRIET?

Die middag fietsen Sam en Shadee samen naar huis. Shadee kletst veel meer dan Sam aan kan, zeker na zo'n bizarre dag op school. Gelukkig beschikt Sam over het talent om niet te luisteren maar wel op het juiste moment te knikken of hummen, zodat mensen niet doorhebben dat hij in zijn hoofd andere dingen doet, zoals videogames spelen. Maar vandaag zitten er geen games in zijn hoofd. Het enige waar hij aan kan denken is het nieuws van de meester.

'Wat is er met je?' vraagt Shadee. 'Je ziet eruit alsof je een wesp hebt ingeslikt. Is dat vanwege de meester?'

Sam snapt niet dat Shadee zo luchtig doet. Hij zou een heel wespennest oppeuzelen als hij daarmee de meester kon laten blijven. Maar dat hoeft zij niet te weten. Hij gaat harder fietsen. 'Tuurlijk vind ik het jammer dat meester Pieter weggaat. Jij toch ook? Hij is zo relaxed.'

'Ja, echt jammer,' zegt Shadee. 'En het is nog maar afwachten wie we ervoor in de plaats krijgen.'

Sam knikt. Hij voelt dat misselijke gevoel weer opborrelen. Snel, hij moet het gesprek een andere kant op sturen. 'Maarre, we moeten het ook nog even over de afgang van Vince hebben!'

Shadee schiet in de lach. Haar zwarte knotten dansen in de lucht. 'Nou, wat een sukkel! Hoe arrogant om te denken dat hij met die ene belachelijke actie de meester heeft weggejaagd.'

'Ik vond het anders wel een gemene streek met die punaise,' zegt Sam. 'En dat allemaal voor zo'n stomme video.'

‘Stomme video? Hij heeft anders al wel tachtig volgers op zijn kanaal,’ roept Shadee.

‘Tachtig volgers? Da’s toch niks! Zijn moeder, zijn zus en een paar buurkinderen.’

‘Nou, hij maakt toch best grappige filmpjes? Af en toe dan.’

‘Hij wil de allerbekendste vlogger van de wereld worden,’ zegt Sam. ‘Maar dan moet hij wel met betere video’s komen.’

Shadee kijkt hem uitdagend aan. ‘Wat? Denk jij dat je het beter kan?’

Zonder erover na te denken antwoordt hij: ‘Zéker weten!’

‘Bluf!’ Shadee heeft duidelijk weinig vertrouwen in zijn vlogkunsten. ‘Maar ik leg graag een wedje met je!’

‘Deal!’ Meteen heeft Sam spijt. Hij heeft pas een paar maanden een eigen telefoon, sinds hij bij Tom en Leonie is komen wonen. Zijn klasgenoten swipen en

scrollen, gamen en vloggen duidelijk al jaren en hebben dus veel meer ervaring. Maar dat kan hem niet schelen. Hij gaat het allemaal wel leren!

Ze rijden hun straat in. 'Ik zet het vast in de appgroep van onze klas. Zie je morgen!' en dan schiet Shadee de steeg in die tussen de huizenblokken door loopt. Sam wil haar naroeppen, maar hij is te laat. Waar is hij aan begonnen?

Met een knoop in zijn maag fietst hij een paar blokken verder, naar zijn eigen huis.

Als Sam de woonkamer in loopt, ziet hij Leonie zitten op de bank met de kat in het holletje van haar opgetrokken benen.

'Hé Sammie, hoe was het op school?' Leonie is de enige die hem zo noemt. Heel irritant.

'Stom!' zegt Sam.

Leonie staat op en loopt naar de keuken om wat te drinken te pakken. Met thee voor hem in een Star Wars-mok en voor haarzelf koffie in een groene beker komt ze de kamer weer binnen.

'Waarom was het stom?' vraagt ze.

'Meester Pieter heeft een andere baan. Ik vind het echt niet eerlijk.'

Leonie schuift naast hem op de bank. 'Ach, nee toch? Meester Pieter was juist zo leuk!'

Sam knikt.

'Weet je al wanneer hij weggaat? En wie hem gaat vervangen?' vraagt Leonie.

'Hij gaat over een week al.' Sams ogen prikken. 'En er is nog geen nieuwe meester of juf.'

Leonie legt haar hand op de zijne. Hij trekt hem snel terug.

'Tom is later vandaag, dus wij eten met zijn tweetjes.' Leonie wiebelt met haar wenkbrauwen. Hij weet wat dat

betekent: friet! Of, zoals Leonie en Tom zeggen, patat. Met lekker veel ketchup en mayonaise.

Toch krijgt Sam geen hap door zijn keel. Na volgende week zal het heel anders zijn in de klas. Als ze maar niet iemand krijgen als juf Sandra, van zijn laatste school in Oss. Die was zó streng dat ze elke dag wel drie kinderen aan het huilen maakte. Of meester Willem. Daar was het altijd een puinhoop in de klas. Na een halfjaar bij meester Willem was Sam bijna blijven zitten. Pff... naast de meester ook nog eens afscheid nemen van zijn fijne klas, hij moet er niet aan denken!

En dan dat gekke vlogplan. Hij ook altijd met zijn grote mond. Die brengt hem altijd in de problemen. Eerst denken, dan doen, heeft hij al honderd keer gehoord. Mooi te laat nu. Hij schuift de frietjes heen en weer op zijn bord en mengt de mayonaise en ketchup tot een lichtoranje prutje.

‘Wat ben je stil?’ vraagt Leonie. Mooi niet. Sam gaat haar écht niet vertellen wat hem dwarszit. Pleegouders houden niet van zeurende kinderen, weet hij inmiddels. En dus haalt hij zijn schouders op en acteert een glimlach.

Leonie blijft hem aankijken. ‘Vertel maar, is er iets?’

Hij besluit maar te vertellen over de punaise-‘grap’ van Vince. Ondertussen blijven zijn hersenen doordraaien.

Wat moet hij nou? Hij kan helemaal niet vloggen! Voor gek staan is hij wel gewend, dat boeit hem niets. Maar afgaan bij Shadee, dat nooit! Na het eten scrollt hij nog even door de groepsapp en iedereen reageert enthousiast op zijn plan. Iedereen behalve Vince. Hij kat:

@Sam, je hebt talent nodig om vlogger te worden, hoor!

Sam broedt nog op een briljant antwoord, maar Jeremy is hem voor:

@Vince, waarom ben jij dan vlogger geworden?

Sam schiet in de lach. Jeremy, die stille jongen achter in de klas! Online durft hij opeens wel bijdehand te doen.

Ineens weet Sam het. Jeremy! Als iemand hem kan helpen, is hij het.

SAMBAL

Jeremy deinst achteruit als hij de voordeur opendoet. ‘Wat doe jij nou hier?’

Sam heeft sinds hij in deze klas zit amper een woord met hem gewisseld, dus hij begrijpt wel dat Jeremy verbaasd is. ‘Rustig, ik val je niet aan, hoor.’ Dan brengt hij zijn hoofd heel dicht bij dat van Jeremy. ‘Als je maar doet wat ik zeg,’ fluistert hij.

Verschrikt zet Jeremy nog een stap achteruit en Sam stapt over de drempel, een knalgele gang in.

Het was een grapje natuurlijk, maar Sam krijgt niet de kans om het uit te leggen, want een forse mevrouw in een vrolijke bloemetjesjurk stormt de trap af.

‘Visite, wat leuk! Kom binnen,’ zegt ze tegen Sam, terwijl ze hem de stevigste hand geeft die hij ooit heeft gehad. ‘Ik ben mevrouw Baljeu, de moeder van Jeremy. Wat gezellig dat je er bent.’ Ze trekt hem mee naar de woonkamer.

‘Eh... Eigenlijk zouden Jeremy en ik...’

Gelukkig, Jeremy’s moeder laat hem los. ‘Zeg maar niets meer, ik snap het helemaal. Privacy. Ga maar lekker naar Jeremy’s kamer. Ik kom straks wel iets lekkers brengen.’

‘Wat doe je hier?’ sist Jeremy, maar Sam is al halverwege de trap. Zonder antwoord te geven loopt hij door en stapt de eerste de beste kamer binnen.

‘Is dit jouw kamer?’ Sam ploft neer op Jeremy’s bed en kijkt rond. Zoiets heeft hij nog nooit gezien. Hij ziet een

Playstation, een computer met twee beeldschermen, een laptop en een iPad. 'Wauw, wat een spullen!' roept hij uit.

Jeremy blijft in de deuropening staan. 'Waarom ben je hier, Sam?'

Sam laat zich achterover zakken in een berg kussens en kijkt Jeremy aan. 'Ik heb je hulp nodig.'

Jeremy zucht. 'Dat dacht ik al. In de klassenapp had Shadee het over...'

'Ik wil een vlogkanaal. En ik wil dat jij me daarbij helpt.'

'Maar...' stamelt Jeremy. 'Daar heb ik helemaal geen verstand van.'

'Hoezo niet? Jij zit toch de hele dag op je telefoon? Kijk je geen video's?' vraagt Sam. 'Wat doe je dan de hele tijd?'

Jeremy haalt zijn schouders op. 'Gamen.'

'Oké, maar je hebt wel veel verstand van computers, toch?'

Stilte.

'Jeremy, wil je me alsjeblieft helpen? Ik heb tegen Shadee gezegd dat ik beter kan vloggen dan Vince. Maar eerlijk gezegd... ik kan er nog niks van. Zullen we samen uitzoeken hoe dat werkt?'

Dan wordt Jeremy bijna omvergegooid door zijn moeder met een dienblad vol lekkers in haar handen. Thee, koekjes, chips en fruit. 'Zó gezellig dat je er bent,' zegt ze. Met een zwaai zet ze het dienblad op het bureau. 'Tast toe, jongens!' Verwachtingsvol kijkt ze Sam aan.

Sam kijkt naar het dienblad. Hij twijfelt tussen een macaron en een muffin, pakt ze uiteindelijk allebei en zegt: 'Bedankt! Weet u al dat Jeremy en ik samen een vlog gaan beginnen?'

Ze slaakt een enthousiast gillette. 'Oh, wat leuk! Ik heb al zo vaak tegen Jer gezegd dat dat écht iets voor hem is.'

Ik laat jullie gauw alleen, jongens!’

Vijf minuten later staren ze op een van de beeldschermen naar het account dat Jeremy heeft aangemaakt. SAMBAL staat er in grote letters boven. Dat is de naam die ze net hebben bedacht. Een combinatie van Sams voornaam en Jeremy’s achternaam (Baljeu), maar vooral een naam met pit! Sam geeft Jeremy een boks tegen zijn schouder. ‘Thanks, man!’

‘Graag gedaan. Maarre... dit was het makkelijke deel. Nu de video’s nog. En volgers krijgen.’

Sam geeft hem nog een boks. Iets harder dit keer. ‘Komt goed joh, laat dat maar aan mij over.’ Hij rommelt wat op zijn telefoon. ‘Zo. Nu hebben we onze eerste volger. Ikzelf. Nu nog een plan voor onze eerste video!’

GRAPGEBAK

1 VOLGER

Sam holt door de winkelstraat. Hij heeft de hele nacht liggen piekeren, maar nu heeft hij een plan. In zijn zak rinkelert twee weken aan zakgeld.

‘Wat gaan we nou doen dan?’ vraagt Jeremy, die hem maar met moeite bij kan houden.

‘Dat zul je zo wel zien, we zijn er al!’ Sam stopt bij de feestwinkel. Met open mond staart Jeremy naar een dansende sneeuwpop in de etalage.

‘Daar hebben we geen tijd voor.’ Sam trekt hem mee naar binnen. Hij weet precies wat ze nodig hebben!

De man achter de toonbank lacht vriendelijk. Op zijn hoofd heeft hij een diadeem met twee springveren, waarop gouden sterren heen en weer wiebelen.

‘Mag ik één fopgebakje?’ vraagt Sam.

De man knikt. ‘Mosterd-peper of zout-azijn?’

Sam houdt zijn hoofd schuin. ‘Doe maar mosterd-peper.’ Hij ziet hoe de man het gebakje zorgvuldig inpakt, in een echt gebaksdoosje met een grote strik. Dit wordt geweldig!

De volgende ochtend houdt de hele klas zijn adem in. Meester Pieter houdt een schoteltje voor zijn neus en bewondert het taartje dat erop ligt. Slagroom, chocoladekrullen en een aardbei bovenop. ‘Echt zó lief van jullie, jongens! Ik heb nog nooit gebak van mijn leerlingen gekregen. Troostgebak. Om het afscheid van jullie een beetje te verzachten.’ Dan neemt hij de eerste hap. Een kleintje,

alleen een randje slagroom. Hij glimlacht en kijkt de klas in. ‘Aan de slag jongens, die taak moet wel af vandaag.’

De enige die zich op zijn boek richt is de meester zelf. Niemand wil een seconde missen. Meester Pieter neemt de volgende hap, een stuk groter nu. Van zijn gezicht is niets bijzonders af te lezen.

Sam krijgt een stoot van Shadee onder de tafel. Met moeite rukt hij zijn ogen los en kijkt de klas rond. Het is misstil en iedereen kijkt vol verwachting naar de meester. Yael en Elena giechelen.

Sam ziet hoe Jeremy filmt, zijn telefoon half onder de tafel verscholen. Alsof niemand weet wat ze aan het doen zijn. Jeremy heeft de hele klas al verteld van de grap die ze nu met meester Pieter uithalen.

Sams geweten knaagt. Ergens wil hij de meester niet kwetsen. Niet echt, maar misschien ook wel een beetje. De meester heeft h em ook teleurgesteld.

Met zijn vork hakt meester Pieter een groot stuk van zijn gebakje. Daarna gaat de vork naar zijn mond. Even, heel even maar, vertrekt zijn gezicht. Hij staart naar het gebakje. Dan neemt hij vlug de volgende hap. Sam ziet hoe Milas aan een van de voorste tafeltjes met open mond toekijkt. De meester lijkt amper te kauwen en slikt het stuk bijna meteen door. En nog een keer. Hij schrokt het gebakje naar binnen, alsof het gewoon een broodje kaas is. Ten slotte schraapt hij de laatste slagroom van het schofeltje en richt zich weer op zijn boek. Geen krimp.

Teleurgesteld laat Sam zich achterovervallen. Jeremy’s gezicht is rood van de spanning. Hij gebaart iets onduidelijks naar Sam en bergt zijn mobiel weer op in zijn tas. Sam weet niet of hij moet huilen of lachen. Hij was ervan overtuigd dat de meester het zou uitspugen, vol afschuw zou opspringen, misschien zelfs over zijn nek zou gaan. Mooi materiaal voor zijn eerste video voor dat stomme YouTube-kanaal.

Maar nu staan Sam en Jeremy zelf voor schut. Als je zo'n smerig gebakje zonder aarzelen naar binnen werkt en je niet laat kennen, dan ben je gewoon een baas.

Hun eerste video is duidelijk mislukt.

'Kunnen we nog iets met het videomateriaal van het fop-taartje?' vraagt Sam in de pauze aan Shadee en Jeremy. Ze zitten samen op een bankje op het schoolplein.

Jeremy kijkt beteuterd. 'Ik zou het niet weten. Het is toch mislukt.'

Shadee geeft de jongens een duw. 'Stelletje dummies. Hebben jullie nou niks begrepen van wat meester Pieter ons al maanden probeert te leren? Omdenken!'

Tja, omdenken. Sam weet het inmiddels wel. Bedenken hoe je gebruik kunt maken van een vervelende situatie, om er toch weer iets goeds van te maken. Meester Pieter roept het zo ongeveer elke dag. Gat in je knie? Gefeliciteerd, jij mag vandaag deze prachtige pleister dragen. En kapot speelgoed is niet jammer, nee, het is perfect knutsel-materiaal! Maar in dit geval... Sam woelt met zijn vingers door zijn haren.

Dan springt Shadee van het bankje. 'Moet ik jullie alles voorkauwen? Wat dachten jullie van: *Leraar prancken gaat fout!*?' Met haar hand maakt ze een beweging in de lucht, alsof ze daar de titel plaatst.

Sam kijkt Jeremy vragend aan. Die haalt zijn schouders op. 'We kunnen het altijd proberen,' antwoordt hij. 'We hebben toch niets te verliezen.'

'Yes!' roept Shadee en ze slaat met haar vuist in de lucht.

Sam moet lachen om haar enthousiasme. 'Waarom doe je vanaf de volgende aflevering eigenlijk niet gewoon met ons mee? We kunnen wel wat hulp gebruiken.'

Jeremy knikt driftig. Shadee grijnst van oor tot oor.

'Ik wist het wel. Jullie kunnen niet zonder mij!'